

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

**Toen ik afgelopen zaterdag na de debriefing naar huis ging had ik een enorme kater.
Waarschijnlijk velen met mij.**

Het was een respectvolle bijeenkomst, de reacties op het verslag van de reis waren beheerst en de vragen waren zakelijk. Maar dat was meer een gevolg van de eerbied voor de wijze oude man Nicolaas Jouwe, dan van de inhoud van het gesproken woord. Er was sprake in de zaal van vertwijfeling en misschien zelfs van verbijstering.

Tijd nodig om een en ander te laten bezinken.

Dat heb ik gedaan de afgelopen dagen. Er treden allerlei fasen op in het verwerkingsproces, van “dan hoeft het voor mij ook allemaal niet meer”, tot “voor mij is het helemaal nog niet afgelopen” en “hij heeft eigenlijk gelijk”.

Je vraagt je ook af: waarom heb ik nu eigenlijk een kater? Wat was er anders dan ik had verwacht? Want het probleem van die kater ligt natuurlijk op de eerste plaats bij mijzelf.

Had ik verwacht dat Nicolaas na zijn uitleg had geroepen: “Ik val aan, volg mij !!!!”?

Of had ik verwacht dat hij zou vertellen dat president SBY hem gezegd zou hebben: “Goh Nicolaas je hebt gelijk. Wij horen daar niet. Neem je land en vanaf nu hebben jullie merdeka”?

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

Beide veronderstellingen zijn natuurlijk onzin, want zo loopt het niet in de wereld.

Wel vertelde hij dat hij SBY heeft kunnen zeggen: "Wij zijn burenen", "Stop met het vermoorden van Papua's". "Laat de politieke gevangenen vrij, en zeker de Papua's die voor het hijsen van de vlag in de gevangenis zitten". "Geef ons ruimte om ons eigen land te besturen".

Allemaal dingen waarmee we allemaal blij zijn dat hij die heeft gezegd, want die hadden we ook zelf graag willen zeggen.

Dus nogmaals: waarom dan die kater?

Naar mijn gevoel zit die kater voornamelijk in 3 dingen:

1.

Nicolaas heeft wel allerlei dingen gezegd tegen SBY. Maar SBY heeft geen enkele toezegging gedaan. Sterker nog: nog tijdens het bezoek van Nicolaas werden Papua's en Nederlandse journalisten opgepakt. En sinds hij terug is, is dat gewoon doorgegaan. Een paar dagen geleden werd er nog een extra detachement BRIMOB van 120 man naar Papua gestuurd. Dus opnieuw militaire middelen. Op 23 april werd bekend dat het Rode Kruis Jayapura moest verlaten omdat ze gevangenen hebben bezocht. Wat was dan de waarde van die reis? Een bezoek aan een onmachtige of een bezoek aan een schijnheilige?

2.

Nicolaas meldde dat hij zijn laatste jaren in Papua wil doorbrengen en de speciale autonomie wil ondersteunen en adviseren. Maar die autonomie is al toegezegd in 2002 en wat is er sindsdien verbeterd? De situatie is alleen maar verslechterd. Dus ook op dat punt: wat was dan de waarde van die reis? Zorgt SBY er dan voor dat het volgende week wel ingevoerd is?

3.

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

de grootste oorzaak van de kater was echter de herhaalde opmerking van Nicolaas “Wij hebben de strijd in 1962 en 1969 al verloren. Internationaal, wettelijk en juridisch is vastgelegd dat Papua een deel van Indonesië is.”

Met name dat laatste doet pijn.

We weten natuurlijk allemaal wat er in 1962 en 1969 is gebeurd. Dat was een groot onrecht. Maar onder de omstandigheden van de koude oorlog, net na de tweede wereldoorlog, kon er bij de Verenigde Naties natuurlijk niet op gerekend worden dat er een conflict aangegaan zou worden voor een “onbelangrijk gebied als Papua”. Soekarno heeft het allemaal slim gespeeld..... En Papua was het slachtoffer van de omstandigheden.

Het gaat me echter werkelijk te ver om toe te geven dat “wettelijk en juridisch is vastgelegd dat Papua geïntegreerd onderdeel van Indonesië is”.

Papua heeft zich vanaf het begin daar tegen verzet. Dat de Verenigde Naties er te lamlendig voor zijn om toe te geven dat ze gezwicht zijn voor de ongegeneerde vrazucht van Soekarno en de diefstal door Soekarno van Papua onder druk van de omstandigheden hebben geaccepteerd, is nog geen reden om te accepteren dat Indonesië wettelijk en juridisch recht heeft op Papua. Ik noem dat zelf dan maar even een gerechtelijke dwaling, die moet worden rechtgezet.

Maar met name punt 3 had ik eigenlijk uit de mond van Nicolaas Jouwe niet verwacht. Want zelfs als hij het dacht dan had hij het nog niet hoeven zeggen. Er zijn nog zoveel mensen actief voor merdeka. Die verdienen eerder een steun in de rug dan de suggestie dat ze zich voor niets druk maken. Deze opmerking droeg ook helemaal niets bij aan het resultaat van de reis, sterker nog... het stond er volkomen los van want voor die uitspraak had hij helemaal niet op reis hoeven gaan.

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

Ik accepteer volkomen dat Nicolaas op zijn leeftijd er voor kiest om zijn levensavond te slijten in zijn geboorteland. En ik verwacht ook zeker dat hij zich nog zoveel hij kan zich zal inzetten voor een verbetering van de positie van de Papua's.

Dat is echter zijn persoonlijke keuze en die hoeft hij niet eens te verdedigen.

Maar als ik kijk naar het resultaat van de reis, dan zie ik als opbrengst uitsluitend de enorme internationale publiciteit, die gelukkig door het optreden van Nicolaas een beetje ander karakter heeft gekregen dan de Indonesiërs hadden bedacht.
Daar moeten we het dan maar mee doen en het beste er van maken.

Heeft Nicolaas Jouwe dan ongelijk?

Als Nicolaas zegt "Wij hebben de strijd in 1962 en 1969 al verloren.." heeft hij echter wel gelijk. Het is hard om dat te erkennen en ik krijg het met tegenzin uit mijn pen. Hij heeft gelijk, niet omdat het toen gebeurd is, maar wel omdat het daarna gebeurd is. Er is na 1969 zoveel gebeurd dat niet meer is terug te draaien.

Zoals op het papua-prikbord al door iemand werd gezegd "de tijd is onze grootste vijand".

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

Mooi gezegd, maar de strijd met de tijd is al gestreden en de tijd heeft gewonnen.

Ik heb het al op mijn website west-papua geschreven. Soekarno en vervolgens Soeharto hebben goed gekeken naar wat de Russen hebben gedaan in de Baltische staten.

Ik heb het dan over de transmigratie.

Als we kijken naar de situatie vandaag, Nicolaas meldde het al, er wonen inmiddels 5 miljoen Indonesiërs in Papua, op een schatting van 1 miljoen Papua's. Papua's zijn een minderheid in eigen land.

Merdeka voor Papua?

Stel nu eens dat Papua morgen onafhankelijk zou worden. Dan wordt het een democratische staat, toch? Net als in Nederland mogen alle inwoners deelnemen aan de democratische verkiezingen.

Wie bestuurt er dan het land? Niet de Papua's maar de transmigranten. De Papua's mogen alleen als minderheid meepraten in eigen land. En het grootste deel heeft zelfs helemaal niets in te brengen, want die wonen, zonder opleiding, in het binnenland.

Dus of het nu speciale autonomie is of dat het onafhankelijkheid is, het maakt niet uit, de Indonesiërs zijn en blijven de baas. Het gevecht tegen de tijd is al lang geleden verloren.

Of wil je alle transmigranten het land uitzetten? Dat gaat door de omvang van die groep niet lukken. Nog afgezien van het gebrek aan middelen om dat voor elkaar te krijgen, zou dat een internationale rel veroorzaken, waardoor je de hele wereld tegen je krijgt.

Gevoel voor realisme

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

We zitten dus in een situatie dat je gelijk kunt hebben, maar je moet eerst nog gelijk krijgen. En zelfs als je dan gelijk gekregen hebt, dan heb je daarmee nog totaal niets bereikt, omdat het zoveel tijd kostte om gelijk te krijgen, dat je er niets meer aan hebt om gelijk te krijgen.

Daar verandert gewapende strijd, noch politieke inspanning van de OPM niets meer aan.

Wat staat ons dan nog wel te doen?

Het beste er van maken binnen de huidige situatie. Er zijn velen in en buiten Papua actief voor verbetering van de situatie van de Papua's. Dat is heel positief. Dat moet ook zo blijven en zoveel mogelijk gericht blijven op het uiteindelijke doel dat bereikt moet worden

De missie is alleen niet Papua Merdeka, maar Papua's Merdeka: vrijheid en welvaart voor het Papua-volk.

Laten we er voor zorgen dat het Papuavolk in vrijheid kan leven, dat Papua's kunnen beslissen over hun eigen lot. Laten we werken aan opleiding, gezondheid en behoud van cultuur, verbetering van positie en inkomen.

Daarmee zullen Papua's onderdeel kunnen worden van de bovenlaag in Papua en invloed krijgen op het politieke beleid.

Dat kan ook in een situatie van speciale autonomie, mits die niet alleen met de mond beleden wordt, maar ook daadwerkelijk in de praktijk wordt gerealiseerd.

De reis van Nicolaas Jouwe - een analyse

Geschreven door Chris P. van der Klauw
woensdag 22 april 2009 23:44

In die zin is de keuze van Nicolaas Jouwe helemaal niet zo verkeerd. Hij had het alleen anders kunnen zeggen. Want accepteren dat wat er in 1962 en 1969 is gebeurd internationaal wettelijk en juridisch een voldongen feit is..... nee nooit!!!

Het was de gerechtelijke dwaling van de eeuw.

Chris P. van der Klauw